

Letna plača 1 for. 50 kr.

Društveniki dobivajo
list brezplačno.

Delaj, nabiraj, pomnožuj.

Učitelji in nepremožni
kmetovalci plačajo
le po 75 kr.

Slovenska čebela.

Družbeni list za prijatelje čebelarstva
po Kranjskem, Štajarskem, Koroškem in Primorskem.

Obseg. Kako bi zamogla vlada čebelarstvo pospeševati? — Še nekaj k zgodovini čebelarstva. Porodoslovje: — Je prezračenje panja potrebno — kakošno bodi? — Poročilo iz okoličnice Buda-Pešta. — Pomožno orodje za izdelovanje romčekov. — Družbena naznanila. —

Kako bi zamogla vlada čebelarstvo pospeševati?

(Govor bar. Rožiča v Solnemgradu.)

Omenjenega vprašanja, gospôda moja! na dolgo in široko razpravljati ne mislim — tù bi mogel vediti in navoditi vse pomožne pripomočke, ktere vlada v svojih rokah imá; ampak hočem le v kratkem nektere reči omeniti in tako k rešenju prašanja nekoliko pripomoči.

S čim tedaj naj vis. vlada si prizadeva čebelarstvo pospeševati? Po mojih mislih naj prvo s postavodajalstvom. Brez trdnega postavnega reda ni napredka. Le posamezni zaukazi — bodi si ministerstva ali deželnih vlad — nikoli ne nadomestijo stalnega postavodajalstva.

Za postavodajalcem pride vravnovalni načelnik, kateri naj bi bil mož bistrega uma in izveden čebelar. Vstanovila naj bi se tedaj samosvojna služba čebelarskega poročevalca pri ministerstvu kmetijstva. Vstanovile naj bi se dalje častne službe deželnih, okrajnih in srenjskih poročevalcev ali nadzornikov, kateri naj bi bili tudi udje dotičnega šolskega svéta. Zamogli bi ti nadzorniki biti osnovalci in vodji manjših ali večjih čebelarskih družb. Tako osnovano poročevalstvo izvedencev bi gotovo zabranilo izdavanje nepotrebnih ali celó škodljivih postav; ob enem pa obvarovalo čebelarstvo vtrpljivega zastanka, ter ga vedno pospeševalo.

To poročevalstvo bi pa delovalo dobrotno tudi po drugem načinu. Nabiralo bi se namreč tako naj ložej in naj bolj gotovo gradivo za nepogrešljivo statistiko. Očividno je, kako lahko in gotovo bi se dobile številke panjev, voska in medú, naj bi nadzornik v svojem okrožji: srenjski, okrajni in deželni zvesto vse zapisoval. Konečno sostavljanje vseh številki bi šlo ministerskemu poročevalcu. Izvrstne dela naj bi vlada primerno plačevala, kar bi bilo le njenem pridu in k povzdigi čebelarstva. Obilnega prida in koristi statistike ne bom na dolgo in široko razlagal, ker to ni moj namen, in je reč izvedencem jasna. Rečem

le, da brez statistike ni napredka; le ona kaže kje, kaj in kako pomagati; le ona uči nepotrebno izločevati, potrebno vravnovati; z besedo: o pravem času, na pravem kraju in s pripravnimi pripomočki čebelarstvo (tudi vsaki drugi kmetijski ali obrtniški del) podpirati.

Da pa tako nabrana vednost ne ostane le na papirju, kakor se tudi pri dobrih postavah žalibog tako rado zgodi, naj si vlada prizadeva za napravo čebelarskih šol in izglednih čebelnjakov pri kmetijskih šolah, napredovalnih učilnicah, učiteljskih odgojilnicah in sem ter tje pri okrajnih glavnih šolah ali kmetijskih podružnicah. Naj ljudske učitelje zaveže, da obiskujejo poletni čas kako čebelarsko šolo, saj enkrat ali dvakrat na teden, potem pa tudi učijo v svojem šolskem kraju čebelarstvo saj enkrat ali dvakrat na teden. Da seto bolj dejansko zgodi, naj se šole obdarujejo s kakimi Dzierzonovimi panjevi in posebno marljivi učitelji tudi z denarno pomočjo. Čebelarske družbe naj se podpirajo z enakomerno denarno pomočjo. Naj bi se tako po sostavnem redu (sistematično) postopalo, gotovo bi bilo čebelarstvo v desetih letih oziroma z malimi denarnimi pripomočki na vse boljši stopnji, kakor marsikteri drugi oddelki, n. pr. ribštvo z večimi stroški.

Naj navodim še nekaj bolj neposrednih pripomočkov, s katerimi bi zamogla vlada čebelarstvo zdatno podpirati. K tem štejem: podpiranje in pomnoženje čebelarskih društev; naprava čebelarskih razstav, ali še boljši stalnih muzej po glavnih deželnih in tudi družih večih mestih. Take stanovitne razstave primeroma k drugim oddelkom kmetijstva malo stanejo in tudi malo prostora potrebujejo, podučne bi pa gotovo bile.

Dalje naj bi vlada preskrbela vsaki deželi potovalne čebelarske učitelje. Taki potovalni učitelji so za povzdigo dotičnega kmetijskega oddelka vselej obilno koristili, gotovo bi tudi pri čebelarstvu ne bili zastonj; pa — na to še vlada ni mislila. — Dalje bi bilo k velikem pridu čebelarstva podpiranje sadjereje; poduk in podpora, da se obsejejo pota, srenjske meje in drugi goli prostori z medunosnimi rastlinami, da se o potokih, cestah i. t. d. nasadi sadunosno drevje, ali tudi lipa, jesen, javor, leševje in vrbovje, ker vse to ni le čebelam v hrano, ampak tudi za rabo marsikterim drugim obrtnijam.

Pridnim čebelarjem naj se delijo premije ali za posebno umetno čebelarstvo, ali za naj veči število panjev, ali za marljivo razširjenje čebelarstva ali za nasajenje medunosnih rastlin in dreves i. t. d. Enake premije naj bi vlada delila za posebno marljiva delovanja za poduk, n. pr. za izvrstne knjige, spise v društvenih časopisih i. t. d.

Sejmov za prodajo čebelarskega pridelka in živih čebel je tako silno malo, da je komaj imena vredno. Ti naj se pomnožijo, ali kjer jih ni, vnovič vpeljajo. Posebno naj bi vlada podpirala izdelovanje enakomernih satnikov. Bodi že podoba panja kakoršna hoče, bodi panj pol ležeči, pol stoječi, z enim ali dvema nadstropjema i. t. d. dela malo razločka, da je le mera satnikov enaka. Kako to delovanje in kupčijo podpira, vé vsak čebelar.

Tako naj bi vis. vlada pospeševala in podpirala čebelarstvo tako dolgo da navodim tū besede c. kr. ministerstva iz nekega letnega poročila „dokler umno čebelarstvo splohno postane, ter se povzdigne na vikši stopnjo znanstvenega in dejanskega delovanja. Le po zdajni žrtvi zdatne podpore se bo zvikšalo narodno-državno premoženje in znanstveno, umno delovanje ljudstva.“ Upajmo tedaj, da vis. vlada naše prošnje ne bo zavrgla, ampak naš trud in prizadevanje zdatno podpirala v blagor države in narodov. Stavim tedaj predlog, naj se izvoli odbor petih udov, kateri naj bi prošnjo do vlade izdelali in predlagali.

Predlog je bil sprejet in govornik v odbor voljen.

Še nekaj k zgodovini čebelarstva.

F. R. V starodavnih časih se čebelarstvo ni tako gojilo, kakor zdaj. Če tudi vemo, da so Rimljanje in še tū in tam kako ljudstvo, kake deželice, čebele kot domačo žival redili, vendar sploh ni bilo tega. Vso skrb so pa nekdam na to obračali, da so čebelarji — prav za prav le spodrezovalni medičarji, čebelarje jih ne moremo imenovati — po gojzdi in logih za čebelami stikali in kedar so jih našli, prostor zaznamovali in jim pozneje méd pobrali. Po Nemškem — tudi drugod — je bil to edini dobiček iz gojzda, ker les ni take, prav za prav nobene cene imel.

Dokler človeška roka ni veliko po gojzdi gospodarila, ter je bilo brez števila starih štorov in votlin, je bilo tudi na tisoče čebel in rojev po gojzdu naselenih. Méd in medica pa takrat, ko ljudje še niso sladkorja poznali, je bila bolj obrajtana in mnogo ljudi se je edino s pripravljanjem medú in medice pečalo.

Kolike veljave je bil takrat ves čebelni pridelek, nam spričujejo n. pr. stare čebelarske postave v Norimbergu, pravice in postave grajščin i. t. d. Iz teh virov tudi vemo, da méd je veljal kot denar ali plačilo pri kupčijah, davkih, najemšinah in kaznih. Od voska se je mogel davek odrajtovati. Tako je znano, da je vojvoda Opolski mestu Vel. Streliču dal pravico, od voska davek pobirati.

Hostna čebela in njen pridelek je bila nekdam lastnina deželnega gospoda, kateri je pravico čebele spodrezovati svojim podložnim le proti temu podelil, da so mu vsako leto dogovorjeni davek odrajtovali. Posebno znamenje milosti ali radodarnosti je bilo, če se je komu ta pravica brez davka podelila. Tako je podaril vojvoda Bernard Streliški kloštru Himelvic-u pravico, si vsako leto štiri vedre medú po njegovih gojzdi nabrati. Vojvoda Opolski je ravno temu samostanu izročil vās Lazisk z vso čebelarsko pravico. Pred imenovani vojvoda Bernard je nekemu zvestemu služabniku dovolil kupiti gradnijo Vojšnik, čebelarske pravice je pa sam sebi prihranil. Iz tega se vidi kolikega pomena je bilo nekdam gojzdo čebelarstvo.

Gojzdo čebelarstvo se je pa tako le opravljalo: Stara drevesa — na večkrat borovje — kake 3-4 seznje od tal so izdolbli: Votlina je merila kake tri čevlje visokosti, šest palcev širokosti, ter je bila kakih deset palcev globoka. Znotraj so navskriž nekaj palčic razstavili, od zunaj pa votlino z dilico zabilji

ter malo žrelice na sredi pustili. Kedar so čebele rojile, so si roji eno ali drugo tako votlino za domovanje izvolili. Čebelarji niso nobenega družega dela imeli, kakor si zapomniti, kje so čebele se vselile, ter jim spomlad satovje z médom — spodrezati, zato so jih tudi sem ter tje namesto čebelarje le spodrezovalce imenovali. Dr. Matzner poroča, da so našli l. 1802 v Veliko-Streliškem gojzdu še 26 takih čebelnih votlin; tudi leta 1827 se je nahajala sem ter tje še kaka umetno izdolbena hoja.

S pokončevanjem gojzdov je bilo konec tudi gojzdnega čebelarstva. Na Nemškem je imela l. 1802 grajščina Strelitz še 1182 panjev čebel; zdaj je vse pusto in prazno. Sadno drevje ne rodi več, kakor nekdanj, dokler so čebelice od cveta do cveta mrgolele in rodovitnost pospeševale. Prijazni vzor kmetijstva in življenja na deželi je zginil, ter so nastopili le visoki dimniki s smrdljivim dimom in — židovska barantija z grajščinami.

Porodoslovje.

Porodoslovje — hm! ali naj bomo čebelarji celó tudi — b..... ka li? No tega ravno ne bo treba; vendar pa tudi ne bo škode, če čebelarji vejo nekoliko natoroznanstvenega o pomnoženji svojih čebelic in — znabiti deseti tega ne vé. Da se mlade matice kmalo po roju prašijo, to vé vsaki čebelar; mnogokrat je pa tudi to edino, kar vé. Tedaj: O kakem lepem in toplem spomladnem dnevu nekako ob treh popoldne izletí matica na snubitev. Spremlja jo znabiti tisuč in več snubačev. Le enega si izvoli, in visoko v zraku se zgodi oplodnje. V tistem trenutku pa matica trota otrese, in kakor čebela po piku, tako trot svoje sreče ne preživi, ampak pogine. Potem se matica vrne, za štiri leta — toliko časa navadno živi — je rodovitna mati za panj. Čez 46 ur, tedaj navadno čez dva, začne po celicah smukati, ter v vsako jajčice za prihodnje ljudstvo zaleže. Vsako leto jih zamore 50 do 60 tisuč zaleči. Jajčica oploditi, ali ne, je čisto v njeni oblasti. Iz oplodenih jajčic se rodijo čebele in matice, iz neoplodenih trotje. Navadno leže v čebelne manjši celice oplodene, v večji neoplodene — trote.

Če se primeri, da panj matico zgubi in ni nobene matične zibelke ali saj sicer pripravne zalege, si čebele zberó naj lepšo in popolnišo čebelo, ji izlet in delo prepovedajo, ter jo krmijo in častijo, kakor poprejšno matico. Čez nekaj časa si res sama domišljuje, da je matica, ter začne jajčica po celicah za zalego staviti. Al reva neoplodena, le po oholi domišljiji matica tudi le trotovno zalego dela in panja je kmalo konec. Ravno tako se zgodi, kedar se primeri, da mlada matica ali zavolj slabega vremena, ali kakor si bodi ni oplodena. To imenujejo naravoslovci deviško zmožnost zaroda, ter preiskujejo, če tudi pri nekterih družih zaževkah ni enake zmožnosti. Čebelarju pa je treba to vediti, da ne bo po nevednosti sata s trotnimi celicami v panj dejál, ter tako si le trote spodredil in panj oslabil. Tudi mu je treba to vediti, da bo vsaki panj, kateri se na čebelah ne množi, skrbno opazoval, ter mu potrebno matico pre-

skrbel, če po opazovanji spozna, da v panji kraljuje ali neoplodena matica ali le prisiljena čebela. Tedaj malo porodoslovja tudi čebelarjem ne bo za škodo!

Je prezračenje panja potrebno — kakošno bodi?

(J. Schöbl, dopisovalni ud.)

Znano je, da zrak je potreben vsaki živi stvari za življenje; tedaj tudi čebeli. Dihanje pa je različno. Dojivke in ptiči dihaajo po plučah; ribe skozi ribje uho; zaževke pa ali skozi lastne stranske votline ali skozi celo telesno površje. Čebela diha skozi male luknjice zadnjih telesnih obročekov. Te luknjice za dihanje se naj bolj poznajo pri ravno izleženi čebeli. Čebela pa teh odprtini nima le za dihanje, ampak od njih prejema tudi obilniši zmožnost za letanje. Kolikor popolniši je tedaj čebela, toliko več zraka lahko v-se vzame, toliko krepkejši tudi leta. Pa — si misli kdo — kaj mi to vediti pomaga za dejansko čebelarstvo? Da ljubi čebelar! čez sedem let vse prav pride, pravi stari prigovor; tudi to vediti ni tako prazno. Glej, čem stareji je satovje, tem manjši so celice, tedaj tudi manj razvite čebelice, ktere se tù izležejo. Zato izveden čebelar nikoli ne pusti, da bi se satovje preveč postaralo, ampak skrbi za vedno prenovljenje; ker ve, da si bo v novem satovji krepkejše čebele spodredel, ktere mu bodo tudi več dobička prinašale, kakor slabotni pritlikovci. Pa povrnimo se k prezračanju panja.

Ob času naj boljše paše, tedaj o času naj večje delavnosti čebel nastane lahko zrak, kteri je čebelam prav zopern. Ogrevanje zalege, izdelovanje voska, iz mnogoterih dišečih in nedišečih cvetlic nabrani mёд, cvetlični prah in obnožje, po obilniši toploti prisiljeno obilniši hlapenje; vse to rodi in vzrokujе mnogokrat hudo soparico, ktera pri žrelicu bolj ali manj izpuhteva. Ta popačeni zrak si prizadevajo čebele iztirati z vednim ferfolenjem — mahanjem — perutnic; kolikor več pa gre tega vun, toliko več zdravega noter. Tako prezračenje pa podpira tudi izhlapenje prevodenih delov medú. Da pa tako prizadevanje za boljši zrak čebele zeló utrudi, je gotovo vsakemu jasno. Zato so si umni čebelarji prizadevali delo čebelam zljajšati in od tod prezračilnice.

Zdaj se moramo porazumeti še malo zarad teže zraka. Zrak ima svojo težo, kakor vsaka stvar svojo. Vediti je treba, da zrak je tekočina, se ve da veliko tanjša, kakor voda ali kaj vidljivo tekočega. Posebnost zračne teže je ta, da toplejši zrak je lažji in tedaj vedno naj zgornejše prostore napolnuje; mrzlejši zrak pa je težji ter vedno naj nižje ostaja. Tedaj topli in mrzli zrak je v primeri, kakor olje in voda, ali pa kakor vroča in mrzla voda.

Iz tega se izhaja, da je včasih vsako prezračenje nemogoče; ker mogoče je, da je o poletnem času toplota ali gorkota v panju in zunaj panja enaka. To lahko sami po sebi vemo n. pr. kolikokrat se primeri o poletnem času, da nam zrak v sobi ni všeč, odpremo okno, pa ne čutimo nobenega polajšanja, enako težak, moriven zrak je zunaj, kakor znotraj. Dalje se iz rečenega izhaja, da, če je prezračilnica na vrhu ali kje višje panja, in če je unanji zrak mrz-

lejši, kakor notranji v panju, mrzli zrak pri izletnem žrelicu noter vre, toplejši znotranji pa zgorej skozi prezračilnico vun puhti; nasproti pa, če je unanji zrak toplejši, kot notranji, ta mrzlejši notranji pri žrelicu vun hiti, unanji toplejši pa skozi prezračilnico v panj sili, ter ga počasu napolnuje. In zadnjič nas to uči, da prezračilnice morajo biti ena nizko nad izletno desko, druga pa zgoraj blizo pokrova; dve vstricni prezračilnici bi panju malo pomagale.

Poročilo iz okolice Buda-Pešta.

(Župn. Prikosoviča.)

Lanska zima nam ni nobene posebne nesreče vzrokovala. Kakor pa smo brali in slišali od slabega spomladnega vremena po družih deželah, je bilo prav tako tudi pri nas. Celega majnika je malo manjkalo, da nismo popolno zimskih mrzlih dni imeli. Zato so tudi čebele z nastavljanjem zalege čisto bile prenehale, ter so vso trotovno zalego izmetale. Sredi rožnika so bili res lepši dnevi, ter smo dobili nekaj prvih rojev, ki pa niso prav napredovali zarad deževnega vremena; še manj pa drugi, kjer jih je kaj bilo — prašenje matic je bilo večji dej zastonj, ter so se neoplodene povračevale.

Drugo polovico junija in celega meseca julija je bilo pa prav lepo vreme in dobra paša. Zato pa tudi rojev brez konca in kraja, celo tudi devičnike smo dobivali, kar sicer tù ni navada. Komaj bi bilo, da bi bil vedno polno satovja spraznoval, ter praznega spet panjem nazaj dajal in v kratkem je bilo spet polno. Al neusmiljena ptujika — kolera — mi je delo pri čebelnjaku zabranila. Noč in dan dolga dva meseca sem mogel od bolnika do bolnika, ker bil sem zarad pomanjkanja duhovnov v fari z 2500 dušami čisto sam. Dasi pa nisem mogel čebelam streči, kakor rad, so se mi vendar pomnožile na 94 panjev. Da bi ne bilo v jesen toliko suše, bi bilo preteklo leto eno naj boljših za čebelarje, tako pa je bilo prav srednje. Lanski méd je posebno dober in lep. Poslal sem bil v Pešt na prodaj med, kterega sem z Vašim strojem iz satovja dobil. Niso se mogli načuditi, ker je bil toliko čist in bel. Nekteri modrijani so celó trdili, da ni čebelni, ampak umetno narejen méd. Iz tega razvidite, da čebelarji in sploh ljudstvo tudi pri nas le žvepljenko in žvepljarja poznajo, ter od umnega čebelarstva še malo vejo. Vendar pa moram reči, da, če tudi še ni dan, se je pa saj svitati začelo. Marsikdo je že prišel pitanca k meni iskat, ter rekel: Rajši pri Vas pitanca kupujem, kakor pri žvepljarju; je tudi malo dražji, je pa toliko boljši. Tudi v dunajski razstavi sem dobil zarad dobrega medú in lepega voska diplomo pripoznanja. Preteklo leto me je mnogo čebelarjev obiskovalo; zlasti nekteri mlajši učitelji so si veliko prizadevali, da bi se priučili znanstvenega in dejanskega čebelarstva in tako sem tudi Vaši „Slovenski čebeli“ nekaj udov pridobil. Bog nam daj letos enkrat dobro letino, ker slabih smo imeli zaporedoma že obilno — malo preveč! *)

*) Gosp. poročevalcu smo za poslano in ves njegov trud za naše društvo prav hvaležni. Naj bi tudi drugi zmožni čebelarji tako storili, ter tako društvo pospeševali.

Pomožno orodje za izdelovanje romčekov.

Društveni panj smo že večkrat priporočevali in smo si svesti, da, kakor je zdaj po novem letu predelan in popravljen, je tudi v resnici boljši in priličnejši, kakor drugi enaki panjevi s premakljivimi satniki. Vendar moramo reči, da vsaki panj, kateri je društvenemu po unanji obliki podoben, ni še zato hvale vreden. Vse je na tem ležeče, s kako natančno marljivostjo, ali pa nasproti s kako zanikernostjo je panj izdelan. Kaj pomaga, če je panj na pogled lepo izdelan, če pa za rabo ni? In to bi vendar gotovo bilo, če bi panj in romčeki ne bili natančno izdelani. Naj pred je tedaj gledati, da bo panj oestro — ali pravokoten; ravno tako na tanko pravokotni morajo biti okvirčki; če ne, bodo na enem ali drugem koncu zaviti, tedaj se tudi tū ali tam obešali, kedar se vun ali noter devajo. Popolno pravokotne romčke pa tudi naj bolj izurjen mizar brez vsake strojne pomoči ne bo lahko izdeloval.

Napravljena je bila zarad tega prižagovalna tružica, v katero so se plošnate palčice devale, ter vse po rezi enakomerne odžagovale. Takih rezij je na tružici troje: za postranski dve dilici ali končnici romčka, potem rez za spodnji krajši in druga za zgornji daljši del. Tako oestrokotno odžagane dilice so se devale v drugi podolgovat lesen strojček, kjer so se posamezni deli vkup zbijali. Naj pred sta prišla vsak v svojo zarezo zgornji in spodnji del, potem stranska dva oba enako dolga dela; z rigelnom se je vse pritrdilo, da se ni premikalo in potem z žeblički zabijalo. Tako je prišel vsaki romček iz enega modla, ter je mogel biti drugi drugemu podoben.

Vse to je imelo napako, da so se le ene sorte romčeki izdelovati zamogli in sicer le za društveni polležeči panj. Predsednik društva g. bar. Rožič je strojček tako zboljšal in preuredil, da se zamorejo romčeki vsake baže izdelovati od najmanjšega, ki je le štiri palce širok in dolg, do naj večega, ki meri 15 palcev na širokost in dolgot. Vse to je s tem dosegel, da je ena stranica in ena skončnica strojčka, ktere ste bile popred nepremakljivi, premakljivi naredil. Tako se tedaj strojček na dolgot in širokost lahko razširi in raztegne, dokler nam v naš namen služi; potem se poprečna stranica z železnim vdelanim šravfom privije, ter je stanovitna, kakor bi bilo vse iz celega narejeno. Daljši popis strojčka opustimo; ker si ga človek težko predočiti, če ga ne vidi; kedar ga pa v rokah ima, mu je samo po sebi vse jasno. Kdor hoče sam romčke in panjeve izdelovati, in si enake naprave ne zna ali noče sam narediti, mu g. bar. Rožičevo prav priporočamo in sicer, kdor ne misli izdelovati Dzierzonovih polstoječih panjev, mu zadostuje prva bolj priprosta in tudi cenejša naprava.

Družbena naznanila.

Zarad vednega popraševanja naznanujemo še enkrat, da naročeno čebelarsko orodje se bo le tistim naročnikom pošiljalo, kateri k naročnini tudi denar pridenejo. Ker ceno naj potrebnih reči večkrat naznanujemo, se nadjamo, da

je našim udom znana. Lahko vsaki sam vé, koliko mudnega dela vzrokuje vpi-sovanje in razpošiljanje računov, in kedar pride denar, spet iskanje in zbriso-vanje dolga i. t. d. Tega vodstvu čas nikakor ne dopušča, tedaj prosimo, da se naznanilo ne prezre.

Kdor želi lanski letnik društvenega lista, ga lahko še celega dobi za 1 gld. 10 kr. s priklado vred.

Zarad nekega primerljeja očitno naznanujemo, da inostranski — neavstrijski udje društva nimajo pravice panje in drugo čeb. orodje za polovično ceno tir-jati. In res zarad krivice se ne smejo pritoževati. Vsak vé, da letnina po 1 gl. 50 kr. ali celó le po 75 kr. je premajhna, da bi zamogli vse tiskovne in druge stroške poplačati in še vrh tega panje za polovico cene dajati. Da za-moremo to storiti, je le od tod, ker nam je kmetijska družba in vis. vlada lepo pomoč dodelila in enako še tudi zanaprej upamo. Gotovo pa nobena ni imela namena, pomoč deliti za ptujce, ampak za domače državljané. Tedaj brez zamere!

Družbeni panj prenarejen in zboljšán velja za ude 1 gld., za neude 2 gld.; polstoječi panj z 24 romčeki za ude 2½ gld., za neude 5 gld. Strojček je z vso pripravo romke izdelovati po 2 gld.

Vsaki ud društva dobiva zanaprej (dokler se ne prekliče) 1 do 5 polleže-čih društvenih panjev in 1 polstoječega z 24 romčeki. Prvi so po 1 gld., drugi po 2½ gld. Le prosimo, naj č. naročniki blagovolijo malo potrpeti, če panjev ne dobijo precej, ker kljub vsemu prizadevanju ni mogoče vsega tako naglo zdelati, kakor bi želeli. Tudi opomnimo, da vsaki panj posebej ali tudi za vsa-kega uda posebej zarad prevelikih stroškov ne moremo razpošiljati, ampak le več vkup in sicer do Ljubljane brez stroškov, naprej pa proti navadni voznini. Če bi kdo panje želel po pošti, ali po železnici kot hitrovoznino, nam mora po-sebno naznaniti. Konečno še prosimo, da, kdor kaj naroči, naj blagovoli tudi denar priložiti, ker sicer brezdenarne naročila vzrokujejo vodstvu preveč dela.

Vse umne čebelarje prosimo, naj blagovolijo naš društveni list podpirati z dopisi svojih skušenj, stanja čebelarstva v njih okolici, ali z drugimi izvirnimi dopisi. To dela list zanimiv in mikaven, ter tudi vtrduje in širi če dalje bolj skušnje in vede.

 Č. č. udom, kateri nemški umejo, naznanujemo, da bodo izšla nova čebelarska knjiga: „Illustrierter Bienenzuchtbetrieb v. bar. Rothschild“ proti konec junija. Prinašala bode vse naj novejšé skušnje in vodila za umno čebelarstvo in tudi v po-dobah narisano vse za čebelarstvo potrebno orodje. Delo obeta biti izvrstno.

Mizarji dobijo pri predsedniku čebelarskega društva bar. Rothschild-u v Smreku stanovitno delo. Če bi kdo želel priti z družino, se bo tudi za stanovanje skrbelo.